

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 26. lutego 1916.

Treść: .17 52. Rozporządzenie, dotyczące ograniczeń co do przerabiania i postępowania ofertowego dla materiałów przemysłu wełnianego.

52.

Rozporządzenie Ministrów handlu i obrony krajowej za zgodą Ministra wojny z dnia 25. lutego 1916,

dotyczące ograniczeń co do przerabiania i postępowania ofertowego dla materiałów przemysłu wełnianego.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, oraz §§ 24. i 27. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia dozwolone jest przerabianie czesanki, wyczesków, odpadków wełny (ubytków) ze wszystkich stadyów fabrykacji przemysłu przerabiania wełny, wełny sztucznej, nadto włosów kozłat, kóz, cieląt, wołów, źrebąt i koni, z wyjątkiem włosów z ogona i grzywy, tylko w celu wykonania bezpośredniego lub pośredniego wojskowego zamówienia dostawy.

§ 2.

Od ograniczenia w przerabianiu, zawartego w § 1., wyłączona jest ta szluczna wełna, którą się wyrabia z pociętego, prótego lub nieprótego starego sukna cywilnego, lub starych półwełnianych tkanin (starych materiałów na ubrania z osnowy bawełnianej i wątku powłoku), dalej ze zgrzeblin, kłaków pilśniowych, kosmacin i włosów pilśniowych.

§ 3.

Na inne wyjątki od zawartego w § 1. ograniczenia przerabiania może Ministerstwo handlu zezwolić ze względów publicznych.

§ 4.

Dozwala się w dalszym ciągu sortowania, mieszania, prania, rwania, farbowania i karbonizowania gałgunów wełnianych i półwełnianych, prania i sortowania wymienionych w § 1. włosów zwierzęcych, oraz handlu gałganami wełnianymi i półwełnianymi i wszystkimi wymienionymi w § 1. materiałami.

§ 5.

W razie potrzeby może Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem handlu zarządzić na wniosek Ministerstwa wojny w drodze

władz politycznych, że wszyscy albo poszczególni posiadacze gałganów wełnianych i półwełnianych, oraz wymienionych w § 1. przedziw mają ofiarować swe zapasy do pewnego, oznaczonego terminu celem ich objęcia Ministerstwu wojny albotęż upoważnionej przez nie instytucji. Posiadacz może rozporządzać materiałami, przestrzegając ograniczeń w przerabianiu, jeśli w ciągu 3 tygodni po upływie terminu ofertowego nie otrzymał ze strony Ministerstwa wojny lub upoważnionej przez to ostatnie instytucji oświadczenia co do objęcia.

Przerobienie wymienionych wyżej materiałów w celu wykonania zamówień wojskowych może nastąpić także w ciągu terminu ofertowego.

§ 6.

Cenę objęcia tych zasobów, na których zakupno zarząd wojskowy lub upoważniona przezeń instytucja się zdecydowała, ustanawia komisja, składająca się z zastępcy Ministerstwa handlu, po jednym zastępcy Ministerstwa wojny i Ministerstwa obrony krajowej; komisja ta rozstrzyga przy współudziale dwu rzeczoznawców, ustanowionych przez Ministerstwo handlu. Jeśli strona nie jest zadowolona z ustalonego komisyjnie odszkodowania, to może podnieść swe roszczenia stosownie do § 33. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236.

Posiadacz zarekwirowanych zapasów jest na wezwanie zarządu wojskowego albotęż upoważnionej przezeń instytucji obowiązany do dostawienia tych zapasów na koszt zarządu wojskowego na oznaczone miejsce. Okoliczność, że strona chce podnieść swe roszczenia w sprawie odszkodowania wobec komisji według § 33. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, nie uwalnia od obowiązku natychmiastowej dostawy.

§ 7.

Każde przedsiębiorstwo, które uzyskuje wymienione w § 1. materiały w swym zakładzie przy pewnej produkcji, prowadzi handel tymi materiałami albotęż gałganami wełnianymi lub półwełnianymi, albotęż przerabia wymienione w § 1. przedziwa lub gałgany wełniane i półwełniane, ma obowiązek prowadzenia dokładnych zapisków, z którychby można każdego czasu dowiedzieć się o stanie składu, przyplywu i ubytku oraz o użyciu wszystkich tych materiałów.

§ 8.

Dla zabezpieczenia dotrzymania postanowień tego rozporządzenia może Ministerstwo handlu ustanowić własne organa kontrolne, które mają mieć każdego czasu przystęp do wszystkich, objętych tem rozporządzeniem przedsiębiorstw i którym należy na żądanie zezwolić na wgląd do wszystkich ksiąg przedsiębiorstwa, korespondencji i innych zapisków.

§ 9.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, oraz za każde współdziałanie przy udaremnieniu ustanowionych w tem rozporządzeniu zobowiązań, będą władze polityczne I. instancyi karały grzywnami do 5000 K lub karami aresztu do 6 miesięcy, o ile przekroczenia te nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 10.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dzień ogłoszenia.

Georgi wlr.

Spitzmüller wlr.